

такива показания противъ васъ? Може би на послѣдѣтъ да сте биле скарани?

— Не е имало такава нѣщо.

— Спасъ Лепавцовъ, говорили ли сте на г-на Каравелова, че сте биле бити?

— Да.

— Съ каква цѣль?

— Казахъ му, че уловиха писмата у мене и че, ужъ, ме били, за да обади лицата. Послѣ му казахъ, че бѣхъ у г-на Стамболова, но не казахъ, че ще ме пусне г-нъ Стамболовъ; може би криво да му съмъ казалъ.

На 30-й Май викаха ме у г-на Стамболова, тамъ бѣше и г-нъ Лукановъ. Г-нъ Стамболовъ запита ме за нѣкой нѣща и послѣ каза да ме арестуватъ пакъ. Азъ на отивание помолихъ го да пуснатъ поне брата ми, защото по моя причина бѣха го арестували. Г-нъ Стамболовъ ми каза, че ако братъ ми е невиненъ ще се освободи.

Послѣ г-нъ Каравеловъ ми каза, че братъ ми билъ освободенъ. Азъ му казахъ, че г-нъ Стамболовъ се обѣща, но не зная за освобождението му.

(Довежда се Трайко Китанчевъ).

Прѣдсѣд.: Подсѣдимий Трайко Китанчевъ, вий се обвинявате, въ съставяние съзаклатие, съ цѣль да се прѣдизвика измѣнение на съществуващия държавенъ строй, което съзаклатие е получило едно начало на извършване, чрѣзъ покушение върху живота на г-на Министръ Президента Стамболова и въ убийството, вмѣсто него, на г-на Министра на финанситѣ Христо Бѣлчева. Признавате ли се за виновенъ?

Т. Китанчевъ: Не се признавамъ.

— Раскажете каквото знаете по това дѣло.

— Азъ по това дѣло нищо не зная и не можъ нищо да раскажа.

— Когато сте напуцали България, испрацали ви съ Спасъ Лепавцовъ и Тома Георгиевъ и вий сте казали на Лепавцова, че сте знаяли за нѣкакви хора на Тюфекчиева, но да си мълчатъ и да не кажатъ никому нищо за това. Казали ли сте подобно нѣщо?

— Азъ не съмъ излизалъ внѣтъ отъ България. Азъ бѣхъ интерниранъ и помолихъ да ми се позволи да отида въ Търново и самъ безъ стражари. Това ми се позволи и на трѣг-